

Overweging 3^{de} Zondag van Pasen 19-4-2026

Zusters en broeders,

de eerste lezing van vandaag is genomen uit de Handelingen van de Apostelen en neemt ons mee naar de tijd na Pinksteren. De door Gods Geest bevlogen leerlingen zijn onderweg om Jezus' opstanding en Zijn Blijde Boodschap te verkondigen. Petrus verwijt zijn toehoorders dat zij Jezus hebben laten kruisigen, ondanks wat hij hen voorleefde in woorden en daden. En hij brengt het volk het vertrouwen in herinnering dat David al had op God. Het vertrouwen dat de Messias niet in het graf zou eindigen, maar een leeg graf achterlaten en voortleven in eeuwigheid.

Voor het contrast gaan we in het evangelie terug naar de tijd kort na Pasen, als de apostelen nog angstig bijeen zitten. Zij worden als Jezus' meest nabije leerlingen immers gezien als handlangers van een gekruisigde misdadiger? Twee kennelijk minder nabije volgelingen, treffen we in dit evangelie op weg naar het dorpje Emmaüs in de buurt van Jeruzalem. Zij zijn in gesprek over alles wat daar onlangs is gebeurd. Was Jezus werkelijk verrezen? Er waren pas weinigen die Hem weer gezien hadden. Ineens komt er iemand naast hen lopen. Vreemd dat zij Jezus niet herkennen, zou je denken. Nou ja, als je naast elkaar loopt, kijk je elkaar niet aan. Maar ook als ze gaan stil staan en aan de vreemdeling vertellen wat er allemaal in Jeruzalem is gebeurd, valt het kwartje niet. Als zij ten slotte in Emmaüs aankomen, wil Jezus doorlopen maar zij vragen Hem bij hen te blijven. En dan, aan tafel, herkennen zij Hem aan het **gebaar** dat Hij Zijn leerlingen naliet tot Zijn gedachtenis: het breken van het brood. Dat had zich dus kennelijk onder Jezus' leerlingen al verspreid.

We zijn allemaal onderweg in ons leven. Onze doelen kunnen heel verschillend zijn maar gaan vaak in de richting van eenvoudige bestaanszekerheid tot het vergaren van macht en rijkdom. En dan ineens kan er iemand met je mee gaan lopen die je een heel andere richting wijst. Een richting die uitkomt bij medemensen die het niet zo goed gaat, materieel en/of psychisch. Iemand die mij aanziet als een dwingend moreel appel om halt te maken voordat ik verdwaal in eigenbelang en blindheid voor de noden van de naaste. Met zo iemand, een dierbare vriendin, zaten wij eind vorige zomer op een Nijmeegs terras toen tot ons grote ongemak een dakloze vrouw op ons afkwam. En toen leerden we onze vriendin tot onze grote ontroering pas écht kennen. We keken net als vrijwel

iedereen schuw weg van de gebogen lopende, tandeloze vrouw in de hoop dat ze stil begrijpend voorbij zou gaan. Maar ze liep recht op onze vriendin af, die haar onmiddellijk warm omhelsde en bij haar voornaam noemde. Ze gaf de vrouw wat geld voor de nachtopvang en bood haar een ijsje aan. Zij herkende in de zwervster 'een van de geringsten' die Jezus bedoelt in het 25e hoofdstuk van het Mattheus evangelie en wij herkenden in onze vriendin Jezus zelf. Dit leek mij voor vandaag een mooie concretisering van het Emmaüsverhaal, al is er sprake van een ander 'gebaar'... Amen.